

Minge Vatter hatt die Aangewende sich ovends singe grasgröne Frotteebademantel aanzotrecke. Un dann hatt dä su e Paar Kunsledderpantuffele, wo dä dann immer met de bläcke Föß su dorenging op su en ureige Aat. Su hatt e sich dann immer vör der Fernseher gesetzt.

Mir han an der Dux-Kalker-Stroß gewonnt. Do fohr en der Medde vun dä Stroß immer noch de Stroßebahn. Do wor der Bahndamm un rähts un links vun däm Bahndamm wor dann die Hauptstroß.

Irgendwann ha' mer dann gedaach: "Mmmm, wat es dat dann?" Hüre mer drusse su e komisch Geräusch, su "uäää uäää" immer hin un her. No wosste mer ald, wat kom. Mer kannte jo unse Vatter. Un su wor et dann och. Hä hät geluurt, hät wall nix gesinn, hät sich widder hingesatz.

Op eimol hooete mer widder "uäää uäää" hin un her. Dann hät dä widder sing typische Schnalzgeräusche gemaht, ne "T t, wat es dat dann do drusse? Verdamp noch emol!" Widder en sing Schluffe gescharrt, opgestande, geluurt, un et wor Winter. Jetz kunnt e ävver irgendwie nix richtig sinn.

Irgendwann hät e et ni' mih usgehalde, hät sich die Schluffe aangedon - un wohl gemerk, unger däm Bademantel soh mer nor die wieße kalkige Bein un dann die brunge Skai-Pantuffele. Un hä hatt nor ene koote Schlofanzog dodrunger un et wor e paar Grad unger Null em Winter. Minge Vatter wor zo dä Zigg bei der KVB beschäftigt. Un hä: "Jetz gonn ich erunder. Jetz ben ich et satt!"

Katharina Kuckelberg mit ihrem Vater

Vür unsem Huus stundt en Litfasssüül. Minge Broder un ich wie die geölte Bletz en dat Kinderzimmer gerannt, wo mer dann ne freie Bleck op der Huusengang un op die Litfasssüül un op de Stroß hatte. Während dä ganze Zigg hoot mer dann immer nor "uäää uäää uäää" immer hin un her. Mir zwei han hingerm Finster geläge un han gedaach: "Och, dat weed noch löstig!"

Op eimol geht unge die Dür op, schwuppdwupp kütt dä do rusgefetz, hinger die Litfasssüül, un dat alles en däm grasgröne Frotteebademantel un en dä Kälde vör allem. Et duurt nit lang, kütt och dä Fetze vun hinger ze fahre met däm Mofa.

Do springk minge Vatter op die Stroß, medden en der Naach, un stellt sich su dohin met usgebreidte Ärme em gröne Bademantel bei paar Grad unger Null em Winter met nackige Bein. Dä Jung brems natörlich, weil dä hät jetz gedaach: "Han ich jetz Halluzinationen oder han ich ne Joint gerauch oder su? Kein Ahnung!" un blevv stonn. Schon fängk minge Vatter aan ze brölle: "Pass ens op, Poosch! Wann do dat nit ophüers jetz hee met dingem Mofa, met dingem Krach, ich weiß et genau, do häs der Auspuff avgesäg, dann rof ich de Polizei. Dann es et vörbei hee met dingem Geknatter!"

Dä Jung wor natörlich nit op der Mungk gefalle. Dä hät dä dann och su vun bowe bes ungen aangeluurt un hät dann gesaht: "Na ja, do weiß ich ävver nit, wä die vun uns zwei metnemme solle."

Kuckelberg, Katharina (61): *Der wödige Papp*

mɪŋə fate dɛ hat:i 'ʔanjə,vo:nhajt sɪf ʔo:vents sɪŋə gʁa:sgʁy:nə 'fʁɔtə,ba:dəmantəl 'ʔa:ntʃətʁekə ʔʊn dan hat:ɛ zu pa: 'kuntstledɛpan,tufələ vɔ dɛ dan ʔɪmɛ met:e naktə fə:s dan zo da'vɪn jɪŋ ʔɔf sɪŋ 'ʔuɛʔaɪjənə ʔa:t ʔʊn zu hat_ə zɪf tan_ɪmɛ fə də 'fɛʁənzɛə jɛzɛʦs so ʔʊn mɪɛ han_an də dɪks kalke ʃtʁɔ:s jəvʊnt da fɔɛ ʔɛn də medə fʊn dɛ ʃtʁɔ:s ʔɪmɛ nox tɛ 'ʃtʁɔ:səba:n:ə da vɔ dɛ ba'ndam_ʊn ʁɛ:ʦs ʔʊn lɪŋks fɔn dɛm ba:ndam vɔ dan di'hauptʃtʁɔ:s so ʔʊn ʔœɛjəntvan: ha_mɛ dan jədə:x m: vat ʔɛs dat:an hœɛ mɛ dʁʊsə zu 'ko:mɪfj:ə,ʁɔɥfj nə zo ʔuɛ: ʔuɛ: ʔɪmɛ hɪn_ʊn hɛɛ no vʊsə mɛ ʃʊn vat ko'm mɛ kantɳ jo ʔʊnzɛʁə fate nə jo ʔʊn zu vɔ:ʁ_ət:an ʔox ne ʔɛɛ hɛt jəluɛt hɛt vol nɪks jɛzɪn hɛʦj vɪdɛ 'hɪnjɛzɛʦs so' f ʔɛ:mo ho:tə mɛ vɪdɛ ʔuɛ: ʔuɛ: hɪn_ʊn hɛɛ dan hɛt:ɛ vɪdɛ zɪŋ tɪpɪfjə 'ʃnaltʃjɛʁɔɥfjə jəma:t ne || || vad_ɛs tat:an dɔ dʁʊsə fɛdamp nɔʁ_əmɔ:l vɪdɛ ʔɛn zɪŋ ʃlufə jəʃaxɪt 'ʔopjəʃtandə jəluɛt ʔun_ɛt vɔ vɪntɛ jɛʦs kʊnt:ɛ ʔɛvɛ 'ʔɛʁəntfi

niks 'kɪftɪfɪ sin ʔəkjent'van hət ɐ t ni mi 'ʔʊsjəhdə hət sɪfɪ:ɪ ʃɪfə ʔanjəden ʔʊn vo:l jəmeɐkt ʔʊnɐ dɛm
'ba:dəmantəl zɔ: mɛ nuɐ di vi:sə 'kalkɪjə be:n ʔʊn dan di bɔʊnə 'skɑɪpan,tufələ nə ʔʊn ʔɛɐ hat nuɐ ʔəne
ko:tə 'ʃɔ:vantsʊx dɔ'dɔʊnə nə ʔʊn ʔət vɔ ɐ pa: gɛa:t ʔʊnɐ nʊl ʔem vɪntə ʔʊn mɪnɐ fate vɔ tʃə de tʃɪk
be də kafə'vɛ bə'ʃɛftɪfɪ nə ʔʊn ʔe:ɐ jɛtʃ jɔ ɪz ɔbʊndə jɛtʃ pɪn ɪj ɛt sat ʔʊn fyɐ ʔʊnzəbɛm hu:s ʃtund ɛn
'lɪtfas:ɔɣɪ ʔʊ mɪnɐ bɔɔ de ʔʊn ʔɪfɪ vi di jəʔɔltən blɪtʃɐ ʔen dat 'kɪndɛtʃɪmɛ jəkant fo mɛ dan nə fɛaɪ
blek ʔov de hu:sʔenjaŋ ʔʊn ʊp ti 'lɪtfas:ɔɣɪ ʊn ʊp tɛ ʃtɔ:s hatə nə vɛ ɔnt:ɛ jantʃə tʃɪk ho:t mɛ den
ʔɪmɛ nɔ ʔuɛ: ʔuɛ: ʔuɛ: ʔɪmɛ hɪn ʊn hea ʔʊn mɪɐ tʃvɑɪ han hɪnɛm fɪnstə jələ:jə ʔʊn han jɛda:x ʔox tat
vɛ:t nɔx lustɪfɪ ʔop 'ʔɛɪmɔl jɛ:t ʔʊnɐ di dyɐ ʔop ʃvʊp ti vʊp kyt:ɐ dɔ 'kʊsjəf:ɛtʃt hɪnɐ di 'lɪtfas:ɔɣɪ nɪ dan
ʔalɛz ɪn dem 'gɛa:sgɛɣnə 'fɔtə,badəmantəl ʔʊn tan ʔen dɛ kɛl:t fo ʔalən dɪnɐn ʔet:uɐt nɪt laŋ kyd ɔx
dɛ fɛtʃ fɔn hɪnɐ tʃə fa:ɔ mɛt:ɛm:ɔ fa da ʃpɪŋ:k mɪnɐ fate ʔop ti ʃtɔ:s mɛdɛn ʔen dɛ na:x ʔʊn ʃtɛlt sɪfɪ
su: da'hɪn mɛt 'ʔʊsjəbɔaɪtɛtən ʔaɔmɪ ʔem gɛbɔnə 'badəmantəl bɑɪ pa: gɛa:t ʔʊnɐ nʊl ʔem vɪntə mɛt
nakɪjə bɛɪ:n tɛ jʊŋ bɛɛms na'tɔɐɪfɪ vɑɪ dɛ hət jɛtʃ ɔda:x ha ɪfɪ:ɛtʃ ,halʊtsɪnats'jo:nən ʔodɛ han ɪfɪ nə
dʒɔɪnt jəkɔʊx ɔtɛ su: kɑɪnə ʔa:nɔŋ nə ʔʊn blɛf ʃtɔn ʔʊn tʃʊn fɛŋg mɪnɐ fate ʔa:n tʃə bɔlə nə
paz ɛnz ʊp po:ʃ vɛn dɔ dat nɪd ɔ'ɔfɪɣɛs jɛtʃ hɛ: mɛt:ɪnɛm:ɔfa mɛt:ɪnɛm kɛax ʔɪfɪ vɛ:s ʊt jɛnɔʊ dɔ hɛs
dɛ 'ʔʊspɔf 'ʔafjɛzɛ:fɪ da ɔo:v ɪfɪ di poli'tʃɑɪ da ʔɪs ɛt fɔ'bɑɪ hɪɐ mɛd:ɪnɛm jɛknatɛ tɛ jʊŋ dɛ vɔ na'tɔɐɪfɪ
nɪd ʊp tɛ mɔŋk jɛfalə nə dɛ hət:ɛn dan ʔʊx su fɔn ʔovɪn bɛz ʊnɛn 'ʔa:njɛluɐt ʔʊn hət:an jɛzat naja dɔ
vɛ:z ɪz ɛvɛ nɪt vɛn di fɔn ʊns tʃvɑɪ 'mɛtnɛmɛ sʊ